

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
ГжЗ 99/23
21.4.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Весне Мاستиловић, председника већа, Весне Дамјановић и Александре Лековић, чланова већа, у парници тужиоца АА из Београда, ..., чији је пуномоћник Милица Марић Крстић, адвокат из Београда, ул. Војводе Степе бр. 158/22, против тужених “Adria Media Group” доо, издавача медија “Куир-најугицајније дневне новине Балкана и „Kurir.rs“, Београд, ул. Влајковићева бр. 8 и Рајка Недића, из Београда, ул. Влајковићева бр. 8, као одговорног уредника, чији је заједнички пуномоћник Бранислав Глогоњац, адвокат из Београда, Трг Николе Пашића бр.12, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о жалби тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 31/22 од 1.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 21.4.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба тужених и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 31/22 од 1.12.2022. године у делу става првог изреке којим су обавезани тужени да тужиоцу, на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде угледа и части, солидарно исплате износ од 50.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате, у року од 8 дана од дана пријема писменог отправака пресуде, као и у ставу четвртм и деветом изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 31/22 од 1.12.2022. године, у преосталом делу става првог изреке, тако што се **ОДБИЈА**, као неоснован, тужбени захтев којим је тражено да се обавезу тужени да тужиоцу, на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде угледа и части, солидарно исплате износ од још 20.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 31/22 од 1.12.2022. године у усвајајућем делу става седмог изреке, тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужени Рајко Недић из Београда, одговорни уредник медија „Куир-најугицајније дневне новине

Балкана“ да без икаквог коментара и без одлагања, а најкасније у другом наредном броју новина од дана правноснажности пресуде, објави увод и изреку првостепене и другостепене пресуде.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 31/22 од 1.12.2022. године ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев па су обавезани тужени да тужиоцу на име накнаде штете нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа солидарно исплате износ од 70.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате, у року од 8 дана од дана пријема писменог отправака пресуде, под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да му на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа солидарно, поред износа досуђеног ставом првим изреке са каматом, исплате износ од још 330.000,00 динара са каматом од дана подношења тужбе па до исплате, као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезу тужени да му на износ досуђен ставом првим изреке на име накнаде нематеријалне штете због повреде части и угледа плате и камату од дана подношења тужбе 13.5.2020. године па до 1.12.2022. године, као неоснован. Ставом четвртим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев па су обавезани тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због повреде права на приватност солидарно исплате износ од 40.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате, у року од 8 дана од дана пријема писменог отправака пресуде, под претњом принудног извршења. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да му на име накнаде нематеријалне штете због повреде права на приватност, поред износа досуђеног ставом четири изреке са каматом солидарно исплате износ од још 60.000,00 динара са каматом од дана подношења тужбе па до исплате, као неоснован. Ставом шестим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезу тужени да му на износ досуђен ставом четвртим изреке на име накнаде нематеријалне штете због повреде права на приватност плате и камату од дана подношења тужбе од 13.5.2020. године па до 1.12.2022. године, као неоснован. Ставом седмим изреке, наложено је туженом Рајку Недићу, одговорном уреднику медија Курир РС и Курир-најугицајније дневне новине Балкана, да увод и изреку пресуде објави без коментара и без одлагања о свом трошку најкасније у другом наредном броју новина од дана од када је пресуде постала правноснажна, док је захтев за објављивање образложења пресуде одбијен као неоснован. Ставом осмим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да уколико тужени не објави наведени текст обавезе да тужиоцу због необјављивања одговора исплати новчани износ од 300.000,00 динара, као неоснован. Ставом деветим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка у износу од 73.900,00 динара, у року од 15 од дана пријема преписа пресуде, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате.

Против наведене пресуде тужени су благовремено изјавили жалбу, побијајући је у ставовима првом, четвртом, усвајајућем делу става седмог и деветом изреке, из свих законских разлога због којих се пресуда може побијати. Трошкове другостепеног поступка тражили су одређено.

Испитујући правилност ожалбене пресуде, у смислу одредбе члана 386. Закона о парничном поступку, другостепени суд је оценио да је жалба тужених делимично основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка које су прописане чланом 374. став 2. тачке 1-3, 5. и 9. Закона о парничном поступку, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности, а жалбом се неосновано указује да је приликом доношења ожалбене пресуде учињена битна повреда одредаба парничног поступка која је прописана одредбом члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку. Ово због тога што је изрека ожалбене пресуде разумљива, не противречи сама себи или разлозима пресуде, а у пресуди је наведено довољно разлога о битним чињеницама који су јасни и непротивречни, што значи да ожалбена пресуда нема недостатака због којих се не би могла испитати.

Према утврђеном чињеничном стању, дана ... године на насловној страни Дневних новина Курир објављен је текст под насловом „... ЛЈУДИ ЗА ПРЉАВЕ ПОСЛОВЕ: ...?!“ у оквиру ког је објављена и фотографија тужиоца испод које је написано „А“. На страни 12. и 13. наведених дневних новина са наднасловом „... .. СА КИМ .. РАДИ ...“ и насловом „... ПОШТЕНОГ САРАДНИКА!?“ објављен је текст следеће садржине: каква екипа овај опозиционар окружио се више него сумњивим људима, међу којима су неки оптужени и осуђени за тешке злоупотребе, попут муљања са државним новцем и сексуалног злостављања малолетника. ... председник ... и лидер ...окружен људима који имају више него спорне биографије показује истраживање Курира, међу његовим сарадницима су, наиме, људи оптужени и осуђени за тешке злоупотребе државног новца, као и за сексуално злостављање малолетног лица, а ту су и појединци који су више пута у јавности износили ноторне лажи и оптужбе на рачун актуелне власти. ДУГ СПИСАК-Тако су људи који су ... блиски сарадници у време док је био ... или су на неки начин са њим били повезани и дан данас у његовом окружењу и то су или у странци коју води или у медијима које контролише, нпр. некад кључни сарадници у градској власти, данас су у врху његове странке, попут ..., који је био ..., а касније оптужен за злоупотребу новца из буџета. Такође, у врху странке је и ... преко кога је ... својевремено контролисао неколико дневних листова. Одређену контролу медија ... има и данас, и то преко свог сарадника ..., који је некад био повезан са листом ..., а сад је директор портала .... Комплетан списак људи и њихове биографије читајте у боксовима. Текст упућује на посебан део-БОКС који се односи на тужиоца и у коме је објављено следеће: АА-... НАД МАЛОЛЕТНИЦОМ „АА, главни и одговорни уредник портала ..., који је изразито близак ..., био је предмет интересовања истражних органа 2004. године, а против њега је поднета кривична пријава због блудних радњи над тада малолетницом Д.Ш. А је осуђен за недозвољене полне радње над малолетницом. Али ту се није зауставио, па је касније сексуално узнемиравао своју тадашњу колегиницу, младу новинарку. Курир је

дошао у посед порука у којима се види да прогони колегиницу тражећи јој да фотографише делове тела попут ногу, задњице... Девојка је то одбијала, а на крају је морала и да промени радно место.“ У оквиру наведеног текста је објављена фотографија тужиоца. Истог дана на порталу Kurir.rs под насловом „... ПРЉАВЕ ПОСЛОВЕ: ... ПОШТЕНОГ САРАДНИКА?!“ објављен је текст идентичне садржине са фотографијом тужиоца као у штампаном издању овог листа. Објављени текстови су утицали на тужиочев пословни живот, а пре свега на породицу и на њихову егзистенцију. Свим људима из окружења морао је да објашњава о чему се ради. Према подацима из казнене евиденције тужилац није осуђиван. Објављена фотографија је преузета са приватног профила тужиоца на друштвеној мрежи „Фејсбук“. Тужени нису контактирали тужиоца пре објављивања наведених текстова. Тужилац се са обзиром на велики број објављених текстова сличне садржине не сећа се за који текст је тражио деманти.

На овако правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио одредбе чланова 5, 8, 9, 15, 73, 79, 101, 103, 112, 113, 114, 115 и 120. Закона о јавном информисању и медијима, доносећи ожалбену пресуду за коју је дао довољне разлоге које прихвата и овај суд као другостепени. Најпре, правилно је првостепени суд закључио да су информације објављене о тужиоцу подобне да повреде личност тужиоца и његову част и углед, те да је у предметном тексту тужилац приказан јавности у негативном контексту. Ово пре свега што сам наслов текста указује да је тужилац, као лице на које се предметни текст односи једним делом, несумњиво актер одређених недозвољених и кажњивих радњи, односно „прљавих послова“ како је то у тексту наведено. Даље се у тексту тужилац оптужује за сексуално узнемиравање колегинице и да је осуђиван за недозвољене полне радње над малолетником, те су наведене информације неистините, јер тужени на којима је био терет доказивања истинитости наведених информација нису доказали да су објављене информације истините, а из извода из казнене евиденције произлази да је тужилац неосуђиван у моменту објављивања спорног текста. Правилно је првостепени суд утврдио да су информације изнете у спорном тексту, не само неистините већ и објективно увредљиве и као такве имају лезиону способност, те да су њиховим објављивањем повређени част и углед тужиоца. Наиме, у спорним чланцима као и насловима, изнете су одређене тврдње и то да је тужилац сексуално узнемиравао колегиницу, да је већ био осуђиван за кривично дело сексуално узнемиравање малолетног лица, као и да као један од блиских сарадника ... спада у „људе за прљаве послове“, а које су и по оцени овог суда такве да код просечног читаоца изазивају крајње негативну оцену онога на кога се односе. Такође, тужени пре објављивања наведених текстова нису контактирали тужиоца, нити су објављене информације проверили на други начин, односно код надлежних органа, те су у конкретном случају тужени пропустили да са дужном пажњом провере информације пре објављивања, а што су били дужни. Стога су тужени “Adria Media Group” д.о.о. Београд, као издавач и тужени Рајко Недић, као одговорни уредник, правилно обавезани да тужиоцу солидарно накнаде штету коју је претрпео.

Међутим, основано се жалбом тужених указује да је првостепени суд погрешно применио материјално право и то члан 200. Закона о облигационим односима, одлучујући о висини накнаде нематеријалне штете, одмеравајући исту превисоко. Стога, Апелациони суд сматра, ценећи све релевантне критеријуме одређивања висине

накнаде за тражени вид штете, тежину последица насталих објављивањем спорног текста, углед који тужилац ужива у својој средини, да тужиоцу припада накнада штете у износу од 50.000,00 динара, По оцени Апелационог суда, наведени износ тужиоцу може пружити одговарајућу сатисфакцију за сва његова трпљења, а висина ове накнаде не погодује тежњама које нису спојиве са природом и друштвеном сврхом накнаде нематеријалне штете. На досуђени износ тужиоцу припада законска затезна камата почев од дана пресуђења, као дана када је утврђена висина претрпљене штете, па до исплате, у смислу члана 277. Закона о облигационим односима. Зато је ожалбена пресуда потврђена у делу става првог изреке за износ од 50.000,00 динара, са каматом од дана пресуђења, па до исплате, док је у преосталом делу става првог изреке ожалбене пресуде, за износ од још 20.000,00 динара са траженом каматом, преиначена одбијањем тужбеног захтева, као неоснованог.

Неосновани су жалбени наводи тужених да извод из кривичне евиденције није доказ осуђиваности односно неосуђиваности, већ је то управо извештај Првог основног суда у Београду и уписник Трећег општинског суда у Београду К 740/2005 према коме је тужилац правноснажно осуђен за кривично дело блудне радње из члана 108. КЗ РС. Наиме, списи Трећег општинског суда у Београду К 740/2005 су уништени због истека рока чувања, а тужени немају ни отправак пресуде ни званично саопштење тог суда, односно суда који је преузео његову надлежност, о правноснажном окончању и исходу наведеног кривичног поступка, па не може се тврдити да је овај поступак окончан осуђујућом пресудом. Осим тога, судски уписник није регистар пресуда и на основу њега се не може закључивати о било чијој осуђиваности већ представља службену евиденцију о кретању предмета и предузимању одређених процесних радњи до окончања поступка и архивирања списка. Имајући у виду да је суд у смислу одредбе члана 13. Закона о парничном поступку у погледу постојања кривичног дела и кривичне одговорности везан за правноснажну пресуду кривичног суда којом се оптужени оглашава кривим, то се само на основу судског уписника не може извести закључак о постојању осуђујуће пресуде против неког лица, односно судски уписник у коме је евидентирано да је против тужиоца само вођен кривични поступак због кривичног дела блудне радње, не указују да је тужилац правноснажно осуђен. Стога, како према резултатима провере у казненој евиденцији нема осуде за било које кривично дело, тужилац се сматра неосуђиваним лицем, с обзиром да наведено произилази из уверења надлежног министарства, које представља званичну евиденцију државног органа о осуђиваности неког лица.

Неосновани су жалбени наводи да је првостепени суд погрешно применио материјално право и то члан 9. Закона о јавном информисању и медијима јер су објављене информације проверене у складу са прописаним стандардом пажње. Ово стога што се, у ситуацији када истинитост објављених информација није проверена код надлежних државних органа, не може се сматрати да су новинар и уредник имали довољно основа да информацију сматрају истинитом. Тужени, у конкретном случају, нису пружили доказе у виду дописа, обавештења или саопштења да су се званично обратили тужилаштву и суду ради провере да ли је против тужиоца предузета било која радња у циљу кривичног гоњења због кривичног дела полно узнемиравање или прогањање, односно да су пре објављивања на одговарајући начин проверили тачност и веродостојност спорних информација, њихово порекло и истинитост, а што су на

једноставан и уобичајени начин могли да учине. У том смислу, тужени приликом објављивања спорног текста нису изнели проверене чињеничне тврдње означавајући да је тужилац „сексуално узнемиравао своју тадашњу колегиницу, младу новинарку, тражећи јој да фотографише делове тела попут ногу, задњице...” што указује да је тужилац особа сумњивог морала која предузима противзаконите радње, а што неспорно има негативну конотацију. Описаним поступањем тужени не само да нису поступили у складу са дужном новинарском пажњом, већ су поступили и супротно Кодексу новинара Србије који прописује дужност новинара да тачно, објективно, потпуно и благовремено извештавају јавност о догађајима о којима постоји оправдани интерес да јавност зна. Стога, супротно наводима жалбе, правилно је првостепени суд оценио да неистинитост објављених информација произлази и из исказа сведока ... са записника ПЗ 341/20 од 8.6.2022. године с обзиром да је изјаснила да од стране тужиоца није било радњи сексуалног узнемиравања.

Такође, жалбени наводи да првостепени суд није извео све предложене доказе, односно да је одбио извођење одређених доказа које је тужилац предложио без утицаја су на оцену правилности и законитости ожалбене пресуде с обзиром да суд по слободном судијском уверењу одлучује које ће доказе извести током поступка, а изведене доказе цени у складу са одредбом члана 8. Закона о парничном поступку. Чињенично стање је утврђено потпуно и поуздано и оно недвосмислено произлази из доказа у списима које је првостепени суд правилно оценио у складу са наведеном одредбом закона, па наводима жалбе тужиоца чињенично стање није доведено у сумњу.

Правилно је првостепени суд закључио да су тужени објављивањем записа лика, без сагласности тужиоца, повредили право на приватност тужиоца, ово због тога што су објавили његов лични запис-фотографију са његовим ликом. Одлучујући о висини правичне накнаде која тужиоцу припада због повреде права на приватност, првостепени суд је применом одредби члана 200. Закона о облигационим односима, правилно оценио да тужиоцу на име накнаде за овај вид штете, припада износ од 40.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења, у смислу одредби члана 277. Закона о облигационим односима. Имајући у виду наведено, жалба тужених је одбијена, а побијана пресуда потврђена у ставу четвртом изреке.

Поред наведеног, правилно је првостепени суд обавезао туженог Рајка Недића да објави увод и изреку ове пресуде, у смислу члана 120. Закона о јавном информисању и медијима и члана 199. Закона о облигационим односима, јер судска заштита угледа и части, између осталог, подразумева и могућност усвајања захтева за објављивање пресуде о трошку туженог. Међутим, у конкретном случају, имајући у виду да је тужбеним захтевом тражено објављивање правноснажне пресуде, а да је првостепена пресуда делимично потврђена, а делимично преиначена, неопходно је објавити увод и изреку како првостепене, тако и другостепене пресуде, а на који начин се јавности саопштава коначан исход спора у ком је утврђена повреда угледа и части тужиоца и у довољној мери се остварује сврха овог вида заштите. Зато је овај суд преиначио првостепену пресуду у усвајајућем делу става седмог изреке, тако што је обавезао туженог Рајка Недића да објави увод и изреку обе пресуде, без коментара и одлагања, а најкасније у другом наредном броју новина од дана правноснажности.

Неосновани су жалбени наводи којима се указује да је нејасно да ли је тужени дужан да објави пресуду у медију „Курир:најугицајније дневне новине Балкана“ или у медију „Курир.рс“ или у оба медија. Наиме, у смислу Закона о јавном информисању и медијима под медијем се поред дневних и периодичних новина подразумевају и њихова електронска издања, као и самостална електронска издања (уређивачки обликоване интернет странице или интернет портали), а одредбом члана 120. наведеног закона је прописано да ће суд наложити одговорном уреднику да правноснажну пресуду објави без коментара и без одлагања о свом трошку у другом наредном броју новина, од дана када је пресуда постала правноснажна. Следи наведеног, у одлуци првостепеног суда којом је обавезан тужени Рајко Недић из Београда, да увод и изреку правноснажне пресуде објави у другом наредном броју новина, јасно је означено у ком медију је одговорни уредник дужан да објави увод и изреку правноснажне пресуде, с обзиром на правилно означавање првостепеног суда „у новинама“, што представља законску формулацију само за штампано издање медија, а не и за интернет портал медија.

Правилна је и одлука о трошковима поступка, која је садржана у ставу деветом изреке ожалбене пресуде, с обзиром да је донета правилном применом чланова 153, 154. и 163. Закона о парничном поступку, због чега је ожалбена пресуда и у овом делу изреке потврђена.

Трошкови другостепеног поступка нису признати, јер су тужени успели у жалбеном поступку у незнатном делу па је одлука као у ставу четвртм изреке ове пресуде донета у смислу одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, применом одредби члана 390. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу првом изреке ове пресуде, док је одлука као у ставу другом и трећем изреке, донета применом одредбе члана 394. став 1. тачка 4. истог закона.

Председник већа-судија
Весна Мاستиловић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић